

съла на живота; единъ денъ отивахъ въ гората да се самоубия, но по пътя ме срещна една красива, хубава мома, която ме погледна само, безъ да ми каже нѣщо. Отъ този моментъ въ мене настана цѣлъ прѣвратъ. Азъ хвърлихъ револвера, отказахъ се отъ мисълъта за самоубийство и си казахъ: „Има за какво да се живѣе въ свѣта! Втори пътъ, обаче, не срещнахъ тази красива мома въ живота си.“ Дѣйствително, отъ очитъ на красивата мома излѣзе нѣщо, което прѣобрази живота на този човѣкъ. Тя бѣше живата вода — водата на вѣчния животъ!

Казвамъ: животътъ на всички духовни хора трѣба да бѫде като този на тия млади, красиви моми и момци, които могатъ да обрѣщатъ хората къмъ Бога. Казвате: „Човѣкъ има слабости, наслѣдствени и придобити, съ които трѣба да се бори.“ — Да оставимъ настррана тия нѣща! Едно е важно сега: всички трѣба да придобиятъ новата наука, новата философия, новата религия, които тепърва идатъ въ свѣта, тепърва си пробиватъ пътъ въ умовете и сърцата на хората. Тѣ сѫществуватъ на земята, сѫществуватъ и въ невидимия свѣтъ, сѫществуватъ и въ Божествения свѣтъ. Благодарение на тѣхъ се крѣпи животътъ. Сега сѫ най-благоприятни условия за човѣчеството да възприеме новата наука и религия. Виждате ли огненитѣ отгорѣ, които всѣки денъ ни изпращатъ свѣтлина и топлина? Тѣ вършатъ това благодарение на тази нова наука, на тази нова религия.

Мнозина питатъ: „Какво нѣщо е Любовъта? — Любовъта на земята има двѣ проявления: въ сърцата се проявява човѣшката любовъ, а въ душите Божествената Любовъ. Когато нѣкой каже, че хората не го обичатъ, азъ казвамъ, че огънътъ може да го обича. Кога? — Когато го запали. Постъ? — Като се грижи за него. Ако се грижите за този огънъ, той ще ви топли; ако не се грижите, нѣма да ви топли. Това е човѣшката любовъ. Божествената Любовъ мяза на слѣнцето. Кой